

פרשת במדבר | ה'תשפ"ה

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת במדבר – סגולה להנצל מהצרות

"כל המקביל עליו על תורה, מעבירין

ממנו על מלכות ועל דרך ארץ" (אבות ג', ה')

בתורה, ומסביר את הפסוק: "וימרו את חייכם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך" (שמות א', י"ד)

"וימרו את חייכם" - התורה חיים הם למוציאיהם.

"בעבדה קשה" - יש לו קושיה שהוא מתיגע עליה.

"בחמר" - זה קל וחומר.

"ובלבנים" - זה ליבון הלכה.

"ובכל עבדה בשדה" - זו ברייתא.

המהרי"ל דסקין מבאר: לא שזה היה השעבוד במצרים! אלא מכיוון שלא עסקו בתורה הקדושה באה עליהם עבודה קשה.

כמה צער יש לקב"ה על אדם שיכול לעסוק בתורה ואינו עוסק! בגמרא (חגיגה ה' ע"ב) כתוב כי זה אחד מאותם הסיבות שהקב"ה "בוכה" - מצטער עליו.

זאת הסיבה שאחרי שאנחנו מזכירים בתפילה: "אהבת עולם אהבתנו ה' אלוקינו" אנחנו מתחזקים באהבת התורה ובעמל התורה, "בשוכבנו ובקומנו נשיח בחוקיך".

בגמרא (סוטה כא): "אגוני מגנה ואצולי מצילא". רש"י הקדוש מפרש- התורה מגינה על האדם מן הייסורים ומצילה אותו מן החטא.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

אנשים רבים שואלים איך אפשר להינצל מהצרות? כיצד ניתן להשיג 'איכות חיים' ללא דאגות וקשיים?

המשנה בפרקי אבות (ד', י') אומרת: "אם בטלת מן התורה, יש לך בטלים הרבה פנגדך". הראשונים ביארו שאדם הבטל מן התורה מזמינים לו ייסורים וצרות שיבטלו אותו מהחיים הטובים שתכנן לעצמו.

אדם שקיבל עליו עול תורה, מציאות זו גורמת לו להמתקת הדינים.

במשך ארבע עשרה שנה שיעקב היה בבית שם ועבר, עָשָׂו לא חיפש אותו אליפז לא רדף אחריו! מדוע? כל עוד ישב בישיבה ועסק בתורה הקדושה- ייסורין בדלן הימנו.

מדוע אנשים רבים מתמודדים עם בעיות בפרנסה? לאחר חטא אדם הראשון בורא עולם מעניש אותו ואומר לו: "בַּצֵּעַת אֶפֶיךָ תֹאכַל לֶחֶם" (בראשית ג', י"ט) - כדי שהאדם יזכור את הקב"ה.

יעקב אבינו מלמד אותנו –אתה רוצה חיים טובים? "וְאֵת יְהוּדָה שָׁלַח לִפְנֵי אֶל יוֹסֵף לְהוֹרֹת לִפְנֵי גִשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אַרְצָהּ גִּשְׁן" (בראשית מ"ו, כ"ח) - להקים בית תלמוד עבור לימוד תורה. במקום עמל מצרים- עמל תורה. ועבדום- עבד לתורה.

הזוה"ק כתב: כל העמל שהיה במצרים- יש

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רוחן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיוג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותי בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'ולייט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו חזרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורי אפרים בן שרה
ליאור ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאלו בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פניה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

31/05/2025

ד' סיוון תשפ"ה

פרשת במדבר

הפטרה: "והיה מספר" - הושע ב'

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:11	20:14	19:03	
21:08	20:13	19:22	ת"א
21:12	20:17	19:25	חגיגה
21:08	20:13	19:22	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת

משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר

ולילד אלחנן רפאל בן איריס

ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה

לאליהו ניצרי בן ימנה

וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – מנהגי חג השבועות

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

אלו מנהגים נוהגים בחג השבועות בשונה משאר חגי ישראל?

Ice:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי שליט"א:

תשובה:

טוב לטבול במקווה בערב החג. מי שיכול לטבול בכל ערב שבת גם במשך השנה, תבוא עליו ברכה. במעשה זה הוא זוכה לטהר את נפשו ואת מחשבותיו.

נוהגים לשטוח עשבי בשמים ושונים בבית הכנסת לכבוד חג השבועות. נוהגים לאכול מאכלי חלב בגלל מספר טעמים:

- ❖ התורה הקדושה נמשלה לחלב, שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך" (שיר השירים ד, י"א).
- ❖ המילה חלב עולה בגימ' 40, זכר לאותם 40 הימים בהם משה רבינו עלה להר סיני והוריד את התורה הקדושה.
- ❖ לאחר שעם ישראל קיבלו את התורה הקדושה, התגלו להם בעשרת הדיברות כל חלקי התורה ומצוותיה. כשבאו לבתיהם לא מצאו מה לאכול, שכן מאכלי הבשר היו צריכים הכנה רבה, כגון: שחיטה בסכין ללא פגימה, ניקור החלב וגיד הנשה, בישול בכלים חדשים או כלים שהוכשרו וכו'. הכלים שהיו להם נאסרו מפני המאכלים שהתבשלו בהם לפני מתן תורה ולכן אכלו רק מאכלי חלב.
- ❖ משה רבינו נולד ב-ז' באדר בחודש השישי. אימו יכלה להחביא אותו במשך שלושה חודשים כלומר עד ו' בסיוון. משה רבינו ניצל על ידי בתיה בת פרעה ששכרה את אימו ויכבד כדי שתניק אותו.
- ❖ בהגהה לספר המנהגים לר"א טירנא כתב: 'בשבועות אוכלים חלב, זכר רמז לטעמי תורה, שנאמר: "מנחה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשֶׁבַעֲתֵיכֶם" (במדבר כ"ח, כ"ו) - ר"ת חלב'.

❖ יש שכתבו שהטעם הוא להדגיש שאנחנו שונים מהמלאכים שאצל אברהם אבינו אכלו בשר וחלב, בזכות זה התורה הקדושה ניתנה לנו ולא למלאכים. מקורות: באר היטב תצד ס"ק ח'. משנה ברורה שם י"ב י"ג.

חייבים לאכול פת בסעודה של הלילה וגם בסעודה של היום. בברכת המזון מוסיפים 'יעלה ויבוא'. בנוסף חייבים גם לשמוח בחג ואין שמחה אלא בבשר ויין, לכן לא יסתפק במאכלי חלב בלבד. מי שאינו שמח במאכלי בשר הוא לא חייב לאכול בשר. מצווה לשמוח את הנשים בבגדים ותכשיטים נאים ואת הקטנים בראוי להם, כגון: מגדנות, ממתקים וכו'.

פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות ערים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה הקדושה עד עלות השחר. ידוע מרבינו האריז"ל שכל מי שעוסק בתורה כל הלילה ולא מדבר דברים בטלים כלל, **מובטח לו שישלים את שנתו**. מנהג זה לאנשים ולא לנשים. העיקר להימנע משיחת חולין ודברים בטלים. לא יאבד זמן יקר בשיחה בטלה. אדם שיושב בטל נחשב לו כאילו הוא ישן. את ברכות התורה יש לברך אחר עלות השחר.

לשיטת הספרדים - אדם שהיה ער כל הלילה, בבוקר יטול את ידיו בלא ברכה ויברך את כל ברכות השחר (למעט ברכת 'אשר יצר' אלא אם כן הוצרך לנקביו).

לשיטת האשכנזים - יוצאים ידי חובת ברכות התורה וברכות 'אלוקי נשמה' ו'המעביר שינה' בשמיעה מאדם שישן בלילה. כשאין ממי לשמוע את הברכות, יש שנוהגים לומר את ברכת 'אלוקי נשמה' ו'המעביר שינה' בלא שם ומלכות.

יתגבר כארי בתפילת שחרית שלא יירדם כדי שלא יצא שכרו בהפסדו אם ישן חלילה בשעת קריאת שמע והתפילה. יזהר בשעת קריאת התורה שהיא פרשת עשרת הדיברות שלא תחטפנו שינה.

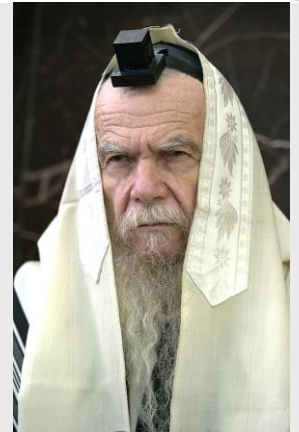
ראוי לקרוא ביום החג עצמו בספר תהילים כי פטירת דוד המלך ע"ה היתה ביום חג השבועות. יהי רצון שיהיה מליץ יושר עלינו ועל כל בית ישראל וזכותו תגן עלינו. אמן.

חכמתו של הרב

הגאון רבי אברהם גניחובסקי זצ"ל סיפר סיפור נפלא: פעם הגאון רבי יוסף לייס זצ"ל ראה ילד קטן עומד לפני כביש סואן, כביש מסוכן מאוד אשר מאות רכבים חולפים ביעף. איש מבוגר ניגש אל הילד, פשט את ידו אליו ואמר לו: "בא, אני אעביר אותך את הכביש". אבל והילד סירב ואמר: "אני יכול לעבור לבד".

כך היה עם האיש השני והשלישי וגם הרביעי שביקשו להעבירו, לכולם ענה בארשת חשיבות: "אני לא זקוק לעזרה. אני יכול לעבור את הכביש לבד". ר' יוסף חשש מאוד לשלום הילד. מה עשה? בפקחותו ניגש אליו ושאל: "ילד, אולי תוכל לעזור לי לעבור את הכביש?", הילד ענה: "בשמחה".... וכך הם נתנו יד זה לזה ועברו את הכביש.

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email מיד' שבוע, שלח את כתובתך PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, 052-7652084 הזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל' כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מֶרֶן הָרַב יִרְחֵמְיָאֵל גֶּרְשׁוֹן אֲדֶלְשְׁטֵיין זצ"ל - נולד ב-ב' אייר ה'תרפ"ג (1923) בשומיאץ שברוסיה. אמו השיגה במסירות נפש תעודות לידה מזויפות עם תאריך לידה שגוי לבניה, כך שיהיו רשומים כצעירים בשלוש שנים מגילים האמיתית ולא יחוייבו ללמוד בבית ספר בפקיח היבסקציה. בעקבות מחלתה של אימו בטיפוס, הוא נשלח עם אחיו הצעיר יעקב לדודתו בעיר קלימוביץ', שם שמעו על פטירת אימם. בחודש ניסן ה'תרצ"ד (1934) אביו הצליח להשיג רישיון יציאה לארץ ישראל וביקש מבניו לחזור לביתם בשומיאץ. חודש לאחר מכן עלה עם משפחתו באניה 'נובו רוסייסק' בהפלגה מאודסה לארץ ישראל. באלול ה'תרצ"ד (1934) לאחר מספר חודשים של נדודים בין קרובי משפחה, אביהם בחר לגור ברמת השרון. האחים יעקב וגרשון ישנו על הרצפה. מכיוון שברמת השרון לא היה בית ספר דתי, האב למד עם בניו בבית בישיבה על ארגזי תפוזים מחוסר ריהוט.

באלול ה'תש"ה (1935) הבנים נשלחו לישיבת לומז'ה בפתח-תקווה. שם היה ניתן לשאול את רבינו על כל סוגיה והוא ענה בהיקף ובעומק נפלא. רבינו בענוה הסתתר בפשטות והסביר: "בדיוק למדתי את הסוגיה לאחרונה". כעבור שנה נישא אביהם שנית והוא ביקש מהם לשוב בנימוק שעול הבית יהיה מוטל על הרבנית והם לא יצטרכו לבטל תורה. האחים שבו לביתם ללמוד עם אביהם. בתאריך ה' כסליו ה'תש"ד (1944) הוקמה ישיבת פוניבז' ורבינו ואחיו נמנו עם ששת התלמידים הראשונים בישיבה שהשתכנה אז בביה"כ הליגמן בבני ברק. הצדיק ר' יוסף שלמה כהנמן מינה את רבינו ללמד במוסד היתומים 'בתי אבות'. בשנת ה'תש"ו (1936) מונה למסור שיעורים לתלמידים הצעירים בישיבה. בשנת ה'תש"ח (1938) התמנה כר"מ בישיבה. בחודש אייר ה'תש"ס (2000) שימש כראש הישיבה יחד עם הגאונים הרב ברוך דב פוברסקי והרב שמואל מרקוביץ. בשנת ה'תשס"ג (2003) צורף למועצת גדולי התורה של מפלגת דגל התורה. שימש כבעל תוקע בישיבת פוניבז' משנת ה'תש"ו (1936) ועד ראש השנה האחרון לחייו. דגל בהתאמה אישית של 'לימוד לפי טבעו' של כל תלמיד. עודד את המחנכים ליצור קשר אישי עם התלמידים. התנגד לנוהג להרחיק נוער נושר מהבית או לגעור בהם וגם הורה לתמוך בהם כלכלית במטרה להחזירם לחיק המשפחה. הנהגותיו והידוריו נעשו בהצנע ובהסתר. אחת מבנותיו השתוממה לגלות לפני שנים ספורות כי אביה לא נגע במוצרי חלב בפסח. עשרות שנים היתה במחיצתו כבת בית ומעולם לא שמה לב לכך. נפטר ב-י' סיוון ה'תשפ"ג (2023). חי כ-100 שנה. ציונו בבני-ברק.

סבא (מצד האב): הגאון ר' ירחמיאל גרשון (מח"ס 'בן אריה' על הש"ס). **אביו:** הגאון ר' צבי יהודה (רב העיר שומיאץ). **אמו:** מרת מרים (בת ר' מרדכי שלמה מובשוביץ, רבה של מלסטובקה). **אשתו:** מרת הניה רחל (בת הרב יהושע זליג דיסקין רבה של פרדס חנה. נישאו בשנת ה'תש"ח-1938). **מרבתי:** הגאונים ר' זלמן לייב אסטולין, ר' משה אקסלרוד, ר' מרדכי אליהו שניאור. **חברותא:** הגר"י לפין. **מתלמידיו:** הגאון רבי יהושע מישקובסקי שליט"א (ראש ישיבת 'אמרי משה'). **ילדיו:** מרת מאירה (נישאה לר' דוד לוי, ר"מ בישיבת פוניבז'), ר' צבי יהודה (מראשי ישיבת אורחות תורה בבני ברק), ר' בצלאל (ראש ישיבת 'אהבת אהרן'), ר' ישראל (ר"מ בישיבת בית מדרש עליון בבני ברק), מרת בילה (נישאה לר' אברהם ישעיהו אדלר, ר"מ בישיבת 'רבינו חיים עוזר'), מרת שושנה (נישאה לר' איתמר גרבוז, מראשי ישיבת 'אורחות תורה'), ר' שמעון זצ"ל. **מספריו:** **יממגד גרש ירחים** - על תלמוד בבלי **יהירות וביאורים** **שיעורי רבי גרשון** **שיעורי הגרי"ג** - על מסכת יבמות **זכרון יעקב** - על מסכת בבא בתרא **אסיפת שמועות** - על המועדים **ידרכה של תורה** - דרך הלימוד **פיתגם המלך** - חג הפורים **ענני כבוד** - חג הסוכות **חותמו של כהן גדול** - על חנוכה.

תלמידים רבים סיפרו כי במקרים בהם באו לבקש את עצתו בעניינים שונים, בהוצאות רפואה, בטיפולים רגשיים וכדומה, במקום להציע הצעות או להפנות אותם לגורמים הרלוונטיים ראש הישיבה צווק"ל הוציא מכיסו את מלוא הסכום והעניק להם בפשטות ובענוה לא מצויה בעין טובה. תופעה זו גרמה למצב שיום אחד ממש לא היה לו כסף לקנות חלב בבית.

את כל כספו כפשוטו העניק לצרכי צדקה וחסד שונים. בכל ענייני הצדקה הקפיד לתת את הסכומים באופן עקיף, כדי לא לבייש את המקבל. רבינו השתדל תמיד למצוא תכסיסים ורעיונות לשלוח את הסכומים לנצרכים בדרך לא דרך עם רעיונות מקוריים ולא שגרתיים. אחד מקרוביו ששמע על הדוחק שהרב שרוי בו, פנה לעסקנים והסביר להם כי הרב מוציא סכומים עצומים מכיסו כדי לעזור לאחרים שפונים אליו. הם דנו בכובד ראש כיצד ניתן לסדר את העניינים ולעזור לאנשים מבלי שהם יפנו לרב ושההוצאות יצאו מכיסו הפרטי.

רבינו התחיל להרביץ תורה משנת ה'תש"ו, כשנתיים לאחר שבא לישיבה. באותה התקופה הישיבה קלטה מאות תלמידים חדשים, מהם ניצולי שואה, תלמידי ישיבת מונטריי בשווייץ, ילדי טהרן ועוד. הם נזקקו לשיעורי עזר כדי להתאימם לרמת הלימודים בישיבה. מרן החזון אי"ש דיבר עם הרב יוסף כהנמן למנות את רבינו להעביר שיעורים על אף שהיה צעיר לימים. משנת ה'תש"א התמנה למגיד שיעור קבוע בישיבה והתחיל למסור שיעורים יומיים. הגאון רבי נפתלי נבנצל זצ"ל, מתלמידי הישיבה באותם שנים, הסביר מדוע רבינו נבחר לכהן כר"מ בישיבה: "כשהביאו אותו לשמש כר"מ, דיברו עליו בתור אברך שידע את כל הש"ס בעל פה!".

רבינו העביר גם את הסוגיות הסבוכות ביותר בטוב טעם ודעת ובצורה בהירה. באותם הזמנים לא היו ספרי מקומות. הר"מ היה צריך להכין במשך שעות רבות את השיעור. בני הבית מעידים כי מרן היה מסתגר בבית לכל הפחות משעה שמונה בערב ועד שתיים לפנות בוקר. במהלך השעות הללו לא היה שייך להפריע לו בשום דבר. הגאון השקדן רבי חיים ברמן סיפר שבשנים הקדמוניות היה ידוע בישיבה כי לרוב מרן זצ"ל מכין את השיעור עד השעה ארבע לפנות בוקר! זו הסיבה לבעיות לחץ דם שמרן זצ"ל סבל ממנה רבות. (מעובד מתוך אוסף גיליונות מבית צוף לאור)

מעשה במסירת חנוכה שהתרחש בבית רבינו. אחד התלמידים הגיע אליו וביקש רשות לקחת דבר מאכל מהמטבח כדי להביא לאשתו שנשארה בבית. הרב ענה: "בוודאי", קם בעצמו, נכנס למטבח, ארז 'לטקעס' בשקית ונתן לתלמיד. (מעובד מתוך גיליון 'לאורו' תש"פ)

למנוע מהסוסים להמשיך בדרכם".

"כשאחרון הנוסעים ירד מהעגלה כבר לא הייתי מסוגל יותר. עזבתי את הרסן וקפצתי הצידה. הסוסים שחשו בחופש המשיכו בדהרה לעבר המדרון. כעבור מספר רגעים שמעו כולם את קולות ריסוק הסוסים שעלו מלמטה. מהסוסים והעגלה הגדולה לא נותר מאומה".

החולה סיים את סיפורו והוסיף: "אני לא יודע אם יש ערך למעשה זה שעשיתי. מלבד מעשה זה אין לי שום מליץ יושר בעולם האמת".

עיניו של רבי אליהו אורו, ניכר היה כי קורת רוח פשטה על פניו. הוא הבטיח לחולה שיעשה הכל לתיקון נשמתו, אבל הוסיף בקשה אחת:

"תבטיח לי שתבוא לספר לי מה נעשה בדין בבית דין של מעלה". החולה הבטיח לרבי למלא את בקשתו והרב חזר לשיבתו.

בדרכם חזרה הרב סיפר: "הייתי סבור שאני הולך לבית של יהודי מפשוטי העם. כשנכנסתי לראשונה לחדרו נבהלתי, ראיתי מעל ראשו מנורת אש בעלת שבעה קנים ובתוכם שבעה נרות דולקים".

"מתוך כך הבנתי כי מדובר באחד מצדיקי הדור הנסתרים. כשדיברתי איתו והבנתי שהוא לא מצדיקי הדור הגעתי למסקנה שיש איזה מעשה שעשה בימי חיי שבזכות זה דולקת מנורת אש על ראשו".

"ניסיתי לדובב אותו עד שהוא נזכר בסיפור כיצד הציל עשרות אנשים. הרי ידוע כי כל המציל נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא, וזה קיים עשרות עולמות".

לאחר מספר ימים החולה נפטר לבית עולמו. בתוך ימי ה'שבעה' הנפטר התגלה לרבי אליהו בחלום וסיפר: "כאשר הגעתי לבית-דין של מעלה, הם שקלו את זכויותי וחובותיי במאזניים. אין צריך לומר כי החובות הכריעו את הכף מכיוון שהמצוות היו מועטות".

"לפתע הגיעה עגלה מלאה אנשים, נשים וטף. משא כבד מאוד. את כולה הניחו על כף המאזניים של הזכיות. אפילו את הרפש והבוץ שהיו על אופני העגלה, הכל נשקל".

"באותה השעה הכריעה כף הזכות ונפסק דיני להיכנס לגן עדן. כאשר הגעתי לשערי גן עדן לא הניחו לי להיכנס עד שאקיים את הבטחתי לספר לרבי את אשר עלה בגורלי".

"אלמלא הבטחה זו לא הייתי טורח לרדת לעולם שפל זה, עתה שקיימתי הבטחתי תמצא נשמתי את מקומה בגן עדן". הנפטר סיים את דבריו ונעלם מהחלום.

להלן סיפור מופלא שיש בו כדי ללמד אותנו עד כמה כל מעשה שאנחנו עושים בעולם הזה יש לו חשיבות לעולם הבא ויתכן שאפילו יכריע את הכף למעלה: פעם אחת ביקשו מהמקובל הרב אליהו גוטרכמך לבקר חולה אנוש. כשהגיע לחולה הרב שאל אותו למעשיו. החולה סיפר לו:

"אני יהודי פשוט. לא היה לי זמן לעשות חסד או מצווה מיוחדת". הרב ביקש ממנו לחשוב אם הוא עשה משהו מיוחד. האיש אימץ את מחשבתו ולבסוף סיפר:

"הייתי משכים מדי יום ביומו בעוד החושך מכסה ארץ. שמתי את דרכי לעבר בית המטבחים. יום חורפי אחד פסעתי בצעדים איטיים במורד ההר אל בית המטבחים השוכן בעמק".

"מרחוק שמעתי קול עגלה דוהרת אחריו במדרון. המרחק היה רב ולכן חשבתי שאולי דמיוני מתעתע בי. מעולם לא עברה עגלה בדרך בשעה זו".

"לא חלפו רגעים ארוכים והדמיון הפך למציאות. ראיתי כיצד כרכרה עם עשרות אנשים עליה מתקרבת כאשר הסוסים דוהרים במהירות בירידה לעבר מדרון תלול".

"דמי קפא בעורקי. העגלון לא עשה שום מאמץ לבלום בעד האסון המתקרב. נראה שהיה שתוי כהוגן ולא היה מודע כלל במתרחש".

"התבוננתי שוב על האנשים שהיו על העגלה. היו עליה עשרות אנשים נשים וטף ששבו מחתונה לבתיהם שבעמק. הם צעקו בקולי קולות לעגלון שיעצור את העגלה לפני שתצנח היישר לעבר התהום הפעורה שמתחת".

"הצעקות לא עזרו. העגלון היה שתוי כלוט. זְמַר שיכורים עליז בקע מגרונו. רצתי לעבר העגלה וזעקתי בקול עצום: 'עצור! עצור!'".

"העגלון נבהל. רק עכשיו הוא הבחין במתרחש. הוא משך בכל כוחו ברסן הסוסים. הללו האטו לרגע אחד את מרוצתם המטורפת".

"אותו רגע היה מספיק עבורי לעצור את העגלה בכתפי החסונות, כשאני נאבק בחרוק שיניים בסוסים המטורפים שנעמדו על רגליהם האחריות בניסיון להמשיך במרוץ".

"גייסתי כל כוחי מצד אחד. עצרתי בעד הסוסים להגיע למדרון התלול. מצד שני זעקתי בקול נחר לכל יושבי העגלה: **'קפצו החוצה אם חייכם יקרים לכם!'**

"הנוסעים שהיו המומים מכל אשר עבר עליהם צייתו לדבריי וקפצו מיד מהעגלה. בכוחות אדירים הצלחתי

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתאי בן אסתריא אטון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל ר' עולילאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חי' זיזי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל רחל רפאית בת השמת ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל לטיף בן פרחיה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה דניאל רפאל בן חגית ז"ל
מישא אסתר בת זרהה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל אברהם בן סלימה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה כל נשמות עם ישראל

לע"נ

תנצב"ה

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל נעילה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעמה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזיה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורביה רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל